

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 1. prosince 2005

k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 974/98 o zavedení eura

(CON/2005/51)

(2005/C 316/11)

Dne 10. listopadu 2005 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Rady Evropské unie žádost o stanovisko k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 974/98 o zavedení eura (KOM(2005) 357 v konečném znění⁽¹⁾) (dále jen „navrhované nařízení“). Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 123 odst. 4 třetí větě Smlouvy o založení Evropského společenství, který je právním základem navrhovaného nařízení. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Obecné poznámky

1.1. Cílem navrhovaného nařízení je vytvořit právní rámec vhodný pro budoucí zavedení eura v členských státech, které dosud euro nepřijaly (dále jen „nezúčastněné členské státy“). S cílem umožnit včasné legislativní a praktické přípravy na zavedení eura na vnitrostátní úrovni mají tyto členské státy velký zájem, aby k přijetí spolehlivého právního rámce na úrovni Společenství došlo s dostatečným předstihem před jejich přechodem na euro. EU obecně, jakož i členské státy, které euro již přijaly (dále jen „zúčastněné členské státy“), mají rovněž velký zájem na tom, aby budoucí rozšiřování eurozóny proběhlo tak hladce a úspěšně jako v případě přijetí eura 11 původními členskými státy a Řeckem, tak aby rozšíření eurozóny mělo pozitivní dopad. ECB se domnívá, že úspěšné zavedení eura ve stávajících zúčastněných členských státech přispělo zásadním způsobem k tomu, že euro je dnes jak v rámci EU, tak v širším mezinárodním měřítku vnímáno jako důvěryhodná měna.

2. Konkrétní poznámky

2.1. Zakotvení tří scénářů přechodu na euro

2.1.1. ECB připomíná, že nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura⁽²⁾, kterým se řídilo

zavedení eura v původních 11 zúčastněných členských státech a v Řecku, vycházelo z přístupu, jenž schválila Evropská rada na svém zasedání v Madridu v roce 1995 (dále jen „madridský scénář“). Madridský scénář stanovil přechodné období mezi zavedením eura v bezhotovostní formě a zavedením eurobankovek a euromincí, přičemž z něj vycházejí pravidla pro zavedení eura, jež jsou v současné době obsažena v nařízení (ES) č. 974/98. Od prvního přechodu na euro, který začal 1. ledna 1999, se některé důležité praktické aspekty pro další zavedení eura podstatně změnily. Především jde o to, že eurobankovky jsou v současné době v rámci eurozóny i v celé EU běžně dostupné, a je tudíž nezbytné, aby vedle madridského scénáře existovaly další scénáře přechodu na euro.

2.1.2. Na základě navrhovaného nařízení Rada členské státy zmocní, aby postupovaly podle jednoho ze tří různých scénářů přechodu na euro: a) přechodné období madridského stylu, tj. období, po které bude euro právně existovat pouze v bezhotovostní formě, zatímco eurobankovky a euromince, ačkoliv jsou soukromně dostupné a použitelné, nebudou úředně uznány jako vnitrostátní zákonné platidlo, b) scénář „velkého třesku“, tj. jednorázový přechod na euro, v jehož rámci k zavedení eura v bezhotovostní formě a k přechodu na hotovostní euro dojde ke stejnému dni, nebo c) scénář „velkého třesku“ v kombinaci s obdobím útlumu v délce nejvýše jednoho roku, během něhož lze na jednotku národní měny i nadále odkazovat v nástrojích, které mají právní účinek (např. daňové doklady, účetní závěrky obchodních společností a výplatní pásky).

2.1.3. Základním cílem navrhovaného nařízení, který je upřesněn v odůvodnění návrhu, je zakotvit tyto tři alternativní scénáře přechodu na euro pro členské státy, které euro přijmou v budoucnu⁽³⁾. S cílem zajistit větší transparentnost pro občany EU a současně zabezpečit

⁽¹⁾ Znění ze dne 2. srpna 2005.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2596/2000 (Úř. věst. L 300, 29.11.2000, s. 2).

⁽³⁾ Viz odůvodnění navrhovaného nařízení, s. 3.

soulad s cíli programu EU pro zkvalitňování legislativy navrhuje ECB, aby do navrhovaného nařízení bylo zapracováno výslovné ustanovení, které přímo a komplexnějším způsobem zohlední tyto tři různé scénáře přechodu na euro, jež se na dotčené členské státy budou vztahovat.

2.1.4. Řada členských států, které k EU přistoupily dne 1. května 2004 ⁽¹⁾, veřejně naznačila, že by euro chtěly zavést podle scénáře „velkého třesku“. Ze stávajícího textu navrhovaného nařízení lze přechod na euro podle scénáře „velkého třesku“ odvodit pouze z definice přechodného období, jež umožňuje, aby se den přijetí eura a den přechodu na hotovostní euro stanovené v příloze navrhovaného nařízení shodovaly ⁽²⁾. I když je teoreticky možné představit si scénář „velkého třesku“ jako přechodné období, které potrvá zlomek vteřiny, navrhuje se, aby scénář „velkého třesku“ byl z důvodu větší transparentnosti pro občana EU definován jako „jednorázové zavedení eura, kdy se den přijetí eura shoduje se dnem přechodu na hotovostní euro“.

2.2. Scénář přechodu na euro s přechodným obdobím

2.2.1. Podle stávajících ustanovení nařízení (ES) č. 974/98 je „přechodné období“ definováno jako tříleté období, které začíná 1. lednem 1999 a končí 31. prosincem 2001, avšak s výjimkou Řecka, v jehož případě je přechodné období jednoleté období, které začíná 1. lednem 2001 a končí 31. prosincem 2001 ⁽³⁾. Jinými slovy se ve stávajícím nařízení (ES) č. 974/98 definuje pevně stanovené období, během něhož se použijí přechodná ustanovení. Naopak definice „přechodného období“ podle navrhovaného nařízení žádnou konkrétní či maximální délku tohoto období nestanoví. Namísto toho bude délka přechodného období pro každý členský stát individuálně stanovena v navrhované příloze nařízení (ES) č. 974/98, což znamená, že délka přechodného období by musela být předmětem nového projednání, jakmile dojde ke zrušení výjimky dotčeného členského státu ⁽⁴⁾.

2.2.2. ECB důrazně doporučuje, aby v textu navrhovaného nařízení byla výslovně stanovena maximální délka přechodného období, jež by neměla přesáhnout tři roky. Kromě zavedení tohoto celkového omezení ECB doporučuje, aby s cílem motivovat stanovení přechodných období kratších než maximálně přípustné období tří let bylo v bodech odůvodnění navrhovaného nařízení uvedeno, že přechodné období by mělo být co nejkratší.

Argumenty, o něž se postoj ECB v této věci opírá, jsou uvedeny níže, a předkládají se tímto Radě ke zvážení.

2.2.3. Zaprvé, nynější praktické aspekty přechodu na euro se liší od těch, které provázely původní přechod na euro, jenž začal 1. ledna 1999, kdy eurobankovky a euromince neexistovaly. Vzhledem k tomu, že eurobankovky jsou v současné době běžně dostupné nejen v rámci eurozóny, ale v celé EU, by nebylo věrohodné, kdyby občané dotčených členských států museli déle než tři roky po zavedení eura jako měny v jejich členských státech čekat na to, až se eurobankovky a euromince stanou zákonným platidlem.

2.2.4. Zadruhé, přechodné období by nemělo být příliš dlouhé, protože euro se úřední měnou členského státu na základě příslušných právních předpisů stane na samém počátku přechodného období ⁽⁵⁾. V návaznosti na to bude měnovou politikou dotčeného členského státu určovat ECB ⁽⁶⁾ a veškeré operace měnové politiky bude národní centrální banka dotčeného členského státu provádět v jednotce euro ⁽⁷⁾. Nové obchodovatelné dluhové nástroje emitované dotčeným členským státem budou znít na jednotku euro ⁽⁸⁾. Lze očekávat, že jednotka euro bude ve větším rozsahu používána jak v rámci vnitrostátních plateb, tak především v rámci přeshraničních plateb s dotčeným členským státem ⁽⁹⁾. Dotčený členský stát bude rovněž moci přijmout vhodná opatření, aby umožnil v operačních postupech na organizovaných trzích a v rámci platebních systémů změnit zúčtovací jednotku z národní měnové jednotky na jednotku euro ⁽¹⁰⁾. Zkušenosti původních 11 zúčastněných členských států ukazují, že lze očekávat, že sektor bank, jež poskytují služby velkým klientům, a finanční trhy přejdou na jednotku euro na samém začátku přechodného období. Vzhledem k výše uvedenému se ECB domnívá, že by nepůsobil věrohodně, kdyby přechodné období mezi zavedením eura jako měny dotčeného členského státu a úředním zavedením eurobankovek a euromincí trvalo déle než tři roky.

2.2.5. Zatřetí, je pravdou, že s ohledem na zcela nové otázky, jež po logistické stránce slučování měn a zákonných platidel 11 členských států do jednotné evropské měny vyvolalo, bylo stanovení tříletého přechodného období během prvního přechodu na euro opodstatněné. Současně je však třeba poznamenat, že Řecko, které euro přijalo o dva roky později než 11 původních zúčastněných členských států, se s jednorozhodným přechodným obdobím úspěšně vyrovnalo. Z toho vyplývá, že použije-li se v případě jakéhokoli dalšího zavedení eura přechodné období madridského stylu, mělo by být kratší než tři roky.

⁽¹⁾ Navrhovaný článek 2 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽²⁾ Čl. 105 odst. 2 Smlouvy a první odstavec čl. 12.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

⁽³⁾ Bod odůvodnění 9 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁴⁾ Bod odůvodnění 14 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁵⁾ Čl. 8 odst. 3 a bod odůvodnění 13 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁶⁾ Čl. 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽¹⁾ Kypr, Estonsko, Lotyšsko, Litva, Malta, Slovensko a Slovinsko.

⁽²⁾ Navrhovaný článek 1 písm. h) nařízení (ES) č. 974/98 a navrhovaná příloha tohoto nařízení.

⁽³⁾ Články 1 a 2 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁴⁾ Navrhovaný článek 1 písm. h) nařízení (ES) č. 974/98.

2.2.6. Začtvrté, proces přijímání eura by se měl řídit těmito dvěma významnými zásadami: zásadou rovného zacházení a zásadou usnadňování. Zatímco ze zásady rovného zacházení vyplývá, že členskými státy, které euro přijmou později, by neměly být kladeny dodatečné překážky, avšak tyto státy by neměly mít možnost euro přijmout za volnějších podmínek, zásada usnadňování znamená, že uskutečňování přechodu na euro si vyžaduje pružný přístup. Zatímco rovné zacházení znamená, že členské státy, které euro přijmou později, mají nárok na to, aby měly k dispozici stejnou maximální dobu, jež pro původní zúčastněné členské státy stanovil madridský scénář, měly by tyto státy mít v souladu se zásadou usnadňování možnost dokončit přechod na euro rychleji, je-li to vhodné a proveditelné. S ohledem na to, že na základě nařízení (ES) č. 974/98 se na 11 původních zúčastněných členských států vztahovalo tříleté přechodné období, by proto stanovení přechodného období v délce nejvýše tří let bylo v souladu se zásadou rovného zacházení. Tím, že se umožní toto tříleté přechodné období zkrátit, by současně byla naplněna zásada usnadňování.

2.2.7. Zapáté, stanovení maximální délky přechodného období by bylo v souladu s legislativní technikou, již bylo použito pro vymezení jiných období v souvislosti s různými scénáři přechodu na euro, jako jsou období útlumu a období dvojího oběhiva. Navrhované nařízení stanoví maximální délku období útlumu na jeden rok⁽¹⁾. Nařízení (ES) č. 974/98 stanoví maximální délku období dvojího oběhiva na šest měsíců⁽²⁾.

2.2.8. ECB dospívá k závěru, že z hlediska zajištění důvěryhodnosti procesu přechodu na euro, posílení právní jistoty a zvýšení efektivity je velmi důležité, aby v navrhovaném nařízení byla stanovena maximální délka přechodného období, jež nepřesáhne tři roky. S cílem motivovat stanovení přechodných období kratších než maximální přípustné období tří let, ECB rovněž doporučuje, aby v bodech odůvodnění navrhovaného nařízení bylo uvedeno, že přechodné období by mělo být co nejkratší. V neposlední řadě ECB poznamenává, že zapracováním takového jednoznačného ustanovení, které by stanovilo maximální délku přechodného období, by se předešlo dalším diskusím, jakmile dojde ke zrušení výjimek dotčených členských států, a následným změnám nařízení (ES) č. 974/98, což přispěje k větší předvídatelnosti procesu přechodu na euro.

2.3. Scénář přechodu na euro s obdobím útlumu

2.3.1. V obecné rovině ECB chápe důvody pro kombinaci scénáře „velkého třesku“ s obdobím útlumu v délce

nejvýše jednoho roku, během kterého bude nadále možné používat národní měnovou jednotku v určitých právních nástrojích, jako jsou podle odůvodnění navrhovaného nařízení daňové doklady nebo účetní závěrky obchodních společností⁽³⁾. I když je diskutabilní, zda jsou daňové doklady nebo účetní závěrky obchodních společností právními nástroji ve smyslu navrhovaného nařízení, bere ECB na vědomí, že v rámci období útlumu bude rovněž možné nadále používat národní měnovou jednotku v nových právních nástrojích, jako jsou standardizované smlouvy vytvořené elektronickou cestou (např. smlouvy o nájmu vozidla).

2.3.2. Zatímco v odůvodnění navrhovaného nařízení se uvádí, že v období útlumu by bylo možné pouze „omezené používání vnitrostátního platidla ve vymezených právních nástrojích“⁽⁴⁾, ustanovení navrhovaného nařízení neobsahují žádné omezení, pokud jde o druhy nových právních nástrojů, v nichž lze během období útlumu nadále odkazovat na národní měnovou jednotku⁽⁵⁾. ECB poznamenává, že tento přístup ponechává členským státům při uplatňování období útlumu na různé druhy právních nástrojů značný stupeň flexibility a prostoru pro vnitrostátní úpravu.

2.3.3. Jednou z věcí, jež by ECB chtěla zdůraznit, je, že podle navrhovaného nařízení se úkony na základě právních nástrojů, v nichž se během období útlumu odkazuje na národní měnovou jednotku, vykonávají pouze v jednotce euro⁽⁶⁾. To může zúčastněným subjektům zabránit, aby v platebních nástrojích odkazovaly na národní měnové jednotky, neboť tyto platební nástroje by musely být vykonány v jednotce euro, a nikoli v příslušné národní měnové jednotce. Pokud by však platební nástroje jako šeky a platební příkazy byly denominovány v národní měnové jednotce, mohlo by to způsobit určité potíže provozovatelům plateb, jelikož by museli zajistit, aby k přepočtu z národní měnové jednotky na jednotku euro došlo před provedením transakce. Jelikož je možné, že se platební nástroje dostanou do oběhu mimo členské státy, jež uplatňují období útlumu, je z provozního hlediska důležité vyloučit, aby platební nástroje denominované v příslušných národních měnových jednotkách mohly být používány na přeshraničním základě. Toho lze dosáhnout tak, že použití ustanovení o období útlumu bude omezeno na právní nástroje, jež mají být vykonány v dotčeném členském státě (tj. pouze v členském státě, který uplatňuje období útlumu). Takový přístup by podpořil flexibilitu, pokud jde o uplatňování ustanovení týkajících se období útlumu, a omezil by toto uplatňování na vnitrostátní úroveň.

⁽¹⁾ Navrhovaný článek 9a nařízení (ES) č. 974/98.

⁽²⁾ Článek 15 nařízení (ES) č. 974/98. Je třeba poznamenat, že všech 12 stávajících zúčastněných členských států zkrátilo období dvojího oběhiva na nejvýše dva měsíce.

⁽³⁾ Viz odůvodnění navrhovaného nařízení, s. 3.

⁽⁴⁾ Viz odůvodnění navrhovaného nařízení, s. 3.

⁽⁵⁾ Navrhovaný čl. 1 písm. i) a navrhovaný článek 9a nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁶⁾ Třetí věta navrhovaného článku 9a nařízení (ES) č. 974/98.

2.3.4. ECB bere na vědomí, že úvodní část období útlumu (v délce nejvýše jednoho roku po dni přechodu na hotovostní euro) se bude překrývat s obdobím dvojího oběživa (v délce nejvýše šesti měsíců), během něhož bude dovoleno, aby jak eurobankovky a euromince, tak bankovky a mince znějící na národní měnovou jednotku byly zákonným platidlem na území dotčeného členského státu⁽¹⁾. ECB si všímá rozporu mezi ustanovením, podle kterého musí být úkony na základě nových právních nástrojů, v nichž se během období útlumu odkazuje na původní národní měnovou jednotku, vykonávány pouze v jednotce euro, a skutečností, že bankovky a mince znějící na národní měnu zůstanou po období dvojího oběživa zákonným platidlem na území příslušného státu. Tento rozpor lze řešit změnou textu navrhovaného nařízení, podle níž by výše uvedeným ustanovením nebyl dotčen článek 15 nařízení (ES) č. 974/98 (tj. ustanovení o období dvojího oběživa).

2.4. Název eura

2.4.1. ECB si vědoma toho, že jeden z členských států vznesl jazykovou výhradu, pokud jde o název jednotné měny ve tvaru „euro“ v příslušné jazykové verzi navrhovaného nařízení. V této souvislosti by ECB chtěla zdůraznit, že název „euro“ musí být ve všech jazykových verzích navrhovaného nařízení používán náležitě a konzistentně v souladu s požadavkem stanoveným v nařízení (ES) č. 974/98, podle kterého musí být název jednotné měny s přihlédnutím k existenci různých abeced stejný ve všech úředních jazycích Evropské unie⁽²⁾. Jak ECB poznamenala ve svém nedávném stanovisku k návrhu litevského zákona o přijetí eura⁽³⁾, z příslušných ustanovení nařízení (ES) č. 974/98 „vyplývá, že název jednotné měny je ‚euro‘ a že tento název by měl být v právních aktech, které se zveřejňují ve všech jazycích Společenství, stejný [...]. Společenství má výlučnou pravomoc v měnových záležitostech, a samo tudíž určuje název jednotné měny. Jako jednotná měna musí být název eura v prvním pádě jednotného čísla ve všech jazycích Společenství stejný, aby jeho jednotnost byla zřejmá.“

2.4.2. V souladu s tím se na eurobankovkách, které ECB a národní centrální banky zúčastněných členských států od 1. ledna 2002 na základě povolení ECB vydávají, jako název jednotné měny uvádí pouze „EURO“ nebo „EYPΩ“, tj. název měny v latinské a řecké abecedě⁽⁴⁾. Z důvodu právní jistoty by ECB doporučovala, aby do normativní části navrhovaného nařízení bylo zařazeno ustanovení, které upřesní, že „s přihlédnutím k existenci

různých abeced se název eura píše v prvním pádě jednotného čísla ve všech úředních jazycích Evropské unie stejným způsobem“.

2.5. Konkrétní legislativní návrhy

ECB dále předkládá řadu konkrétních legislativních návrhů.

2.5.1. Zaprvé, na základě nařízení (ES) č. 974/98 může každý členský stát, jenž se rozhodne pro přechodné období madridského stylu, přijmout opatření, která mohou být potřebná k tomu, aby umožnil změnu jednotky z národní měnové jednotky na jednotku euro v operačních postupech na trzích, na nichž dochází k pravidelné výměně, zúčtování a vypořádání nástrojů, jež jsou uvedeny v oddíle B přílohy směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů⁽⁵⁾ (dále jen „směrnice o investičních službách“), a komodit⁽⁶⁾. Vzhledem k tomu, že směrnice o investičních službách byla zrušena směrnicí o trzích finančních nástrojů⁽⁷⁾, by měl být odkaz na nástroje uvedené v oddíle B přílohy směrnice o investičních službách nahrazen odkazem na nástroje uvedené v oddíle C přílohy I směrnice o trzích finančních nástrojů, jež obsahuje podrobnější a propracovanější seznam finančních nástrojů než směrnice o investičních službách, včetně komoditních a úvěrových derivátů a derivátů na počasí.

2.5.2. Zadruhé, navrhuje se zjednodušit první odstavec navrhovaného článku 10 nařízení (ES) č. 974/98 tak, aby stanovil, že „s účinností od příslušných dnů přechodu na hotovostní euro uvedou ECB a národní centrální banky zúčastněných členských států do oběhu v zúčastněných členských státech bankovky znějící na euro“.

2.5.3. Zatřetí, co se týče užitečného odkazu na „ustanovení případné dohody o měnových záležitostech ve smyslu článku 111 Smlouvy“, jenž je uveden v navrhovaném článku 11 nařízení (ES) č. 974/98 (který se týká postavení euromincí, které vydávají třetí země jako jsou Monako, San Marino a Vatikán, jako zákonného platidla), by ECB navrhovala, aby v souladu s některými jazykovými verzemi navrhovaného nařízení (viz např. německá verze) byl odkaz na článek 111 Smlouvy zúžen na odkaz na odstavec 3 tohoto článku, neboť se jedná o jediný odstavec článku 111, který se dohod o měnových záležitostech týká (tj. čl. 111 odst. 3).

⁽¹⁾ Článek 15 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽²⁾ Článek 2 a bod odůvodnění 2 nařízení (ES) č. 974/98. Viz též odstavec 10 stanoviska ECB CON/2005/21 ze dne 14. června 2005 na žádost Lietuvos bankas k návrhu zákona o přijetí eura; zveřejněno na internetových stránkách ECB www.ecb.int.

⁽³⁾ Odstavec 10 stanoviska CON/2005/21.

⁽⁴⁾ Čl. 1 odst. 2 rozhodnutí ECB/2003/4 ze dne 20. března 2003 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukci, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 16).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Čl. 8 odst. 4 druhá odrážka pododstavec a) nařízení (ES) č. 974/98.
⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s.1).

2.5.4. Začtvrté, pokud jde o navrhovaný čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 974/98, který „bankám“ ukládá povinnost vyměnit svým klientům bankovky a mince národní měny za eurobankovky a euromince, a to bezplatně až do výše stanovených limitů, ECB poznamenává, že z přísně terminologického hlediska se ve Smlouvě a v sekundárním právu Společenství jako pojem užívaný k označení bank běžně užívá pojem „úvěrová instituce“.

Bude-li proto odkaz na „banky“ nahrazen odkazem na „úvěrové instituce“, jak jsou definovány v konsolidované bankovní směrnici, je třeba přihlídnout k tomu, že některé „úvěrové“ instituce, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, se hotovostních operací neúčastní (např. instituce elektronických peněz⁽¹⁾), zatímco jiné subjekty, jež jsou z oblasti působnosti směrnice vyňaty (např. banky poštovních úřadů), se v rámci přechodu na euro v minulosti ukázaly jako důležité. S ohledem na

výše uvedené by bylo účelné, aby dotčeným členským státům byla dána určitá volnost, pokud jde o vymezení jiných institucí, na které by se tato povinnost bezplatně vyměňovat bankovky a mince měla vztahovat.

2.6. *Legislativní návrh*

2.6.1. Pokud by výše uvedená doporučení vedla ke změnám v navrhovaném nařízení, je v příloze obsažen návrh příslušných změn.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 1. prosince 2005.

Prezident ECB

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

PŘÍLOHA

Legislativní návrh

Text navrhovaný Komisí (1)	Změny navrhované ECB (2)
<p>Změna č. 1 Body odůvodnění navrhovaného nařízení</p>	
[Žádný návrh]	<p>Název eura se musí v prvním pádě jednotného čísla ve všech úředních jazycích EU psát stejným způsobem tak, aby jeho jednotnost byla zřejmá.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavce 2.4.1 – 2.4.2 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 2 Bod odůvodnění 4 navrhovaného nařízení</p>	
<p>Aby se mohl připravit bezproblémový přechod na euro, upravuje nařízení Rady (ES) č. 974/98 povinné přechodné období mezi nahrazením měn zúčastněných členských států eurem a zavedením eurobankovek a euromincí.</p>	<p>Aby se mohl připravit bezproblémový přechod na euro, upravuje nařízení Rady (ES) č. 974/98 povinné přechodné období mezi nahrazením měn zúčastněných členských států eurem a zavedením eurobankovek a euromincí. S ohledem na to, že eurobankovky a euromince jsou veřejnosti běžně dostupné, by mělo takové přechodné období být co nejkratší.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavce 2.2.1 -2.2.8 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 3 Navrhovaný článek 1 nařízení (ES) č. 974/98</p>	
[Žádný návrh]	<p>„scénářem ‚velkého třesku‘“ [se] rozumí jednorázové zavedení eura, kdy se den přijetí eura shoduje se dnem přechodu na hotovostní euro.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.1.4 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 4 Navrhovaný článek 1 písm. h) nařízení (ES) č. 974/98.</p>	
<p>„přechodným obdobím“ [se] rozumí období počínající v 00:00 hodin v den přijetí eura a končící v 00:00 hodin v den výměny hotového oběživa;</p>	<p>„přechodným obdobím“ [se] rozumí období v délce nejvýše tří let, které začíná v 00:00 hodin v den přijetí eura a končí v 00:00 hodin v den přechodu na hotovostní euro;</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavce 2.2.1 -2.2.8 stanoviska</p>	

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>Změna č. 5 Navrhovaný článek 1a nařízení (ES) č. 974/98</p>	
<p>Datum přijetí eura, datum výměny oběživa a období útlumu (přichází-li v úvahu) jsou pro každý zúčastněný členský stát uvedeny v příloze.</p>	<p>Každý zúčastněný členský stát přijme euro podle jednoho z těchto scénářů: scénáře s přechodným obdobím, scénáře „velkého třesku“, nebo podle scénáře „velkého třesku“ v kombinaci s obdobím útlumu. Den přijetí eura, den přechodu na hotovostní euro a období útlumu (přichází-li v úvahu) jsou pro každý zúčastněný členský stát uvedeny v příloze tohoto nařízení.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.1.3 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 6 Navrhovaný článek 2 nařízení (ES) č. 974/98</p>	
<p>S účinností od příslušných dat přijetí eura je měnou zúčastněných členských států euro. Měnovou jednotkou je jedno euro. Jedno euro se dělí na sto centů.</p>	<p>S účinností od příslušných dnů přijetí eura je měnou zúčastněných členských států euro. Měnovou jednotkou je jedno euro. Jedno euro se dělí na sto centů. S přihlédnutím k existenci různých abeced se název eura píše v prvním pádě jednotného čísla ve všech úředních jazycích Evropské unie stejným způsobem.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavce 2.4.1 – 2.4.2 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 7 Článek 8 nařízení (ES) č. 974/98 (navrhovaným nařízením se toto ustanovení nemění)</p>	
<p>4. Aniž je dotčen odstavec 1, může každý zúčastněný členský stát případně přijmout opatření potřebná k tomu, aby:</p> <ul style="list-style-type: none"> – [...], – umožnil změnu zúčtovací jednotky svých operačních postupů z národní měnové jednotky na jednotku euro prostřednictvím: <ul style="list-style-type: none"> a) trhů, na nichž dochází k pravidelné výměně, započítávání a vypořádání nástrojů uvedených v oddíle B přílohy směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů a komodit, a b) systému pro pravidelnou výměnu, započítávání a vypořádání plateb. 	<p>4. Aniž je dotčen odstavec 1, může každý zúčastněný členský stát případně přijmout opatření potřebná k tomu, aby:</p> <ul style="list-style-type: none"> – [...], – umožnil změnu zúčtovací jednotky z národní měnové jednotky na jednotku euro v operačních postupech: <ul style="list-style-type: none"> a) na trzích, na nichž dochází k pravidelné výměně, zúčtování a vypořádání nástrojů, které jsou uvedeny v oddíle C přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS, a komodit, a b) v rámci systému pro pravidelnou výměnu, zúčtování a vypořádání plateb.
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.5.1 stanoviska</p>	

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>Změna č. 8 Navrhovaný článek 9a, první odstavec, třetí věta nařízení (ES) č. 974/98</p>	
<p>Úkony vykonané na základě těchto právních nástrojů musí být vykonány pouze v jednotkách eura.</p>	<p>Aniž je dotčen článek 15, vykonávají se úkony na základě těchto právních nástrojů pouze v jednotce euro.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.3.4 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 9 Navrhovaný článek 10, první odstavec nařízení (ES) č. 974/98</p>	
<p>S účinností od 1. ledna 2002 uvede ECB do oběhu bankovky znějící na eura. Centrální banky zúčastněných členských států uvedou do oběhu bankovky znějící na eura od příslušného data výměny hotového oběživa.</p>	<p>S účinností od příslušných dnů přechodu na hotovostní euro uvedou ECB a národní centrální banky zúčastněných členských států do oběhu v zúčastněných členských státech bankovky znějící na euro.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.5.2 stanoviska</p>	
<p>Změna č. 10 Navrhovaný článek 11, druhá věta nařízení (ES) č. 974/98</p>	
<p>[...]</p> <p>Aniž je dotčen článek 15 a ustanovení případné dohody o měnových záležitostech ve smyslu čl. 111 Smlouvy, jsou tyto mince jedinými mincemi, které mají v zúčastněných členských státech postavení zákonného platidla. [...]</p>	<p>[...]</p> <p>Aniž je dotčen článek 15 a ustanovení případné dohody o měnových záležitostech ve smyslu čl. 111 odst. 3 Smlouvy, jsou tyto mince jedinými mincemi, které mají v zúčastněných členských státech postavení zákonného platidla. [...]</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2.5.3 stanoviska</p>	
<p>(¹) Části textu vyznačené kurzivou navrhuje ECB vypustit. (²) Tučným písmem je vyznačen nový text, jenž ECB navrhuje.</p>	